

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobce: **Ing. M. H.**

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2023, č. j. MSK 115369/2023, ve věci
dopravního přestupku;

takto

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalobce napadl u Krajského soudu v Ostravě (dále též „krajský soud“) žalobou ze dne 4. 12. 2023 rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2023, č. j. MSK 115369/2023, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 19. 5. 2023, č. j. SMO/313560/DSČ/Klu (dále též „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“).
- 2. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 ve spojení s § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), když jako provozovatel vozidla RZ X dne 1. 3. 2022 v době nejméně v 2:30 – 2:40 hodin v Ostravě - Porubě na ulici Karla Pokorného 1365/49 nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, kdy blíže nezjištěný řidič předmětného motorového vozidla nerespektoval vodorovné dopravní značení „V 13“ šikmé rovnoběžné čáry, vyznačující plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ní nákladem zasahovat, pokud to není nutné k objíždění, odbočování na místo mimo pozemní komunikaci nebo vjíždění na pozemní komunikaci z místa mimo pozemní komunikaci a v jeho působnosti parkoval, kde takové jednání vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu pro porušení § 4 písm. c) téhož zákona (dále jen „přestupek ze dne 1. 3. 2022“). Žalobce byl také uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit tím, že z nedbalosti porušil § 53 odst. 2 zákona o silničním provozu tím, že dne 24. 10. 2022 v 08:25 hodin na ul. Slavíckové 255/6 v Ostravě řídil motorové vozidlo RZ X, přičemž parkoval na chodníku v místě, kde to není dopravním značením povoleno (dále jen „přestupek ze dne 24. 10. 2022“).

3. Za spáchání uvedených přestupků byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Žaloba

5. Žalobce namítal, že správní orgány neprokázaly, že by vozidlo na uvedeném místě zaparkoval on. Žalobce při nahlížení do jiného správního spisu sdělil, že je osobou, která měla v době přestupku dne 24. 10. 2022 svěřeno vozidlo. Současně ale nikde neuvedl, že by to byl právě on, kdo vozidlo zaparkoval. Z tvrzení, že měl žalobce svěřeno vozidlo v danou dobu a že je osobou, která je držitelem řidičského oprávnění, tzn. je řidičem, nelze automaticky vyvozovat, že protiprávní jednání spáchal žalobce. Pro závěry uvedené v napadeném rozhodnutí tak není opora ve správním spise. Skutečnost, že v řízení vystupoval žalobce jako řidič, je pouze důsledkem toho, že právě on byl z přestupku obviněn, a nesvědčí o tom, že byl v dané době řidičem vozidla. Nic na tom nemění ani citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 29. 8. 2023, č. j. 10 As 27/2022-29, které není na projednávanou věc pro rozdílný skutkový základ aplikovatelné.
6. Žalobce měl dále za to, že se správní orgány u přestupku ze dne 24. 10. 2022 nedostatečně zabývaly zaviněním. Ačkoliv měla pověřená úřední osoba při ústním jednání možnost dotázat se žalobce, zda přestupek spáchal a jaké okolnosti jej k tomu vedly, neučinila tak. Žalobce též nesouhlasí se zaviněním ve formě vědomé nedbalosti. V napadeném rozhodnutí není nijak odůvodněno, že žalobce byl seznámen se skutečností, že parkuje na chodníku. Uvedené jednání se stalo přímo u dopravní značky povolující podélné stání na chodníku, přičemž na chodník nenavazuje žádná cesta. Nadto se jedná o jednosměrnou ulici, kde je umožněno stání vozidel po obou stranách. Pro chodce je pak podle žalobce na chodníku dostatek prostoru, chodník je zjevně upraven pro nájezd vozidel.
7. Dále žalobce namítl, že „správní orgán“ dosud usnesením nevyřídil podanou námitku podjatosti a nezabýval se ani stížností proti Ing. M. K. (dále „úřední osoba“) ze dne 18. 5. 2023. O podjatosti se přitom žalobce dozvěděl až při ústním jednání konaném dne 18. 5. 2023, při kterém úřední osoba předložila svědkyni (strážnici městské policie) spisový materiál a konstatovala, že žalobce spáchal přestupek, čímž popřela zásadu presumpce

neviný. K podobnému postupu mělo podle žalobce dojít i v jiné věci. Žalobce namítal podjatost dne 22. 5. 2023, správní orgán se měl námitkou zabývat před vydáním meritorního rozhodnutí, a nikoliv ji vyřídit jako běžnou námitku v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně pak podle žalobce podjatá úřední osoba de facto rozhodla o své nepodjatosti, přestože nikdo nesmí být soudcem ve vlastní věci. Žalobce sice věděl, kdo je rozhodující úřední osobou ve věci, nevěděl však o její nestrannosti. Protože ve věci byla podána také žaloba na ochranu proti nečinnosti, má žalobce za to, že se správní orgán I. stupně snažil věc co nejrychleji skončit i za cenu případné nezákonnosti. Rozsudky NSS sp. zn. 3 As 93/2019 a sp. zn. 1 As 266/2019, na které správní orgán I. stupně odkazoval, nejsou ve věci relevantní.

8. Žalobce dále brojil proti tomu, že mu při ústním jednání konaném dne 19. 4. 2023 nebyl dán dostatek prostoru ke kladení otázek svědkovi. Z jednání žalobce pořídil audiozáznam, který má podle něj větší výpovědní hodnotu než protokol z jednání. Žalobce navrhl provést audiozáznam k důkazu.
9. V případě přestupku ze dne 1. 3. 2022 bylo chybně označeno místo jeho spáchání. Žalobce proto nemohl k výzvě správního orgánu přesně udat řidiče. Žalobce místo spáchání přestupku zpochybnil již dne 3. 3. 2023, kdy navrhl doplnit metadata k fotografiím zaparkovaného vozidla včetně GPS údaje, to však správní orgány ignorovaly. Místo přestupku pak dne 19. 4. 2023 určil svědek, který místo zakreslil do předložené mapy, a to jinak, než jak bylo místo přestupku určeno na počátku řízení.
10. Žalobce dále brojil proti tomu, že mu nebylo umožněno vyjádřit se ve věci před vydáním napadeného rozhodnutí. V závěru ústního jednání dne 18. 5. 2023 totiž žalobce nebyl vyrozuměn o shromáždění všech podkladů a možnosti se k nim vyjádřit, pouze došlo k ukončení ústního jednání. Přitom samotné ústní jednání po ukončení svědecké výpovědi trvalo pouze 20 minut, což žalobce nepovažuje za dostatečný prostor pro seznámení se s podklady. Očekával, že mu po provedení ústního jednání správní orgán oznámí, že byly shromážděny podklady pro vydání rozhodnutí a stanoví mu usnesením lhůtu k vyjádření. Nebylo tak dodrženo ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s. ř.“ nebo „správní řád“). Rozsudek ze dne 19. 5. 2023, č. j. 9 As 272/2017-31, pak není ve věci relevantní, jednalo se o jednoduchý případ bez svědeckých výpovědí.
11. Žalobce dále namítal, že správní orgán I. stupně nesprávně určil lhůtu 3 dnů k doplnění blanketního odvolání, přestože v obdobných případech uvedených ve správním řádu je obvyklá lhůta alespoň 5 dnů. Ve věci lhůty bylo pak vydáno správním orgánem další usnesení, kterým byla stanovena lhůta 5 dnů, což je v rozporu se zásadou ne bis in idem.
12. Žalobce nesouhlasil s tím, že v projednávané věci nebylo vydáno usnesení o sloučení řízení pod jednu spisovou značku, čímž byl žalobce uveden do nejistoty. Spisy nebyly vedeny řádně, správní orgán netvořil spisový přehled. Se spisem pak správní orgán manipuloval, doručované listiny byly do spisu zakládány s několikanásobným zpožděním a při náhodném nahlížení žalobce nebyly k dispozici. Při nahlížení dne 8. 11. 2023 požádal žalobce o vydání kopie spisu, tato kopie však měla shodně přeházené listiny. Kopii několika stran také žalobce musel reklamovat.
13. V závěru žaloby namítl žalobce nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kterou spatřoval v tom, že správní orgán I. stupně používal v rámci členění textu odkazy „Ad“ čímž

vytvořil nepřehledný text. Rozhodnutí je pak antedatováno. Žalobce pak navrhl napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

14. Ve vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí s tím, že podstatná část žalobní argumentace se shoduje s argumentací odvolací.
15. Podle žalovaného se žalobce k přestupku ze dne 24. 10. 2022 doznal nejprve při nahlížení do spisu (č. l. 11) a poté písemně, a to v reakci na výzvu k uhrazení určené částky nebo sdělení totožnosti řidiče. Tvrzení o tom, že vozidlo neparkoval, je nelogické, rozporné a žalobce si je vymyslel až později v řízení.
16. Otázkou zavinění ve vztahu k 1. přestupku se zabýval již správní orgán I. stupně, svou úvahu o vědomé nedbalosti řádně zdůvodnil a žalovaný na ni s tím, že rozhodnutí obou stupňů tvoří celek, odkázal. Podstatné je, že vozidlo stálo zjevně na chodníku a tento zcela zjevně jako chodník vypadal.
17. K namítanému nevydání usnesení o námitce podjatosti žalovaný uvedl, že s identitou úřední osoby byl žalobce seznámen již dne 24. 3. 2023, námitka uplatněná dne 22. 5. 2023 je tak opožděná. Pokud by měla být, jak žalobce tvrdí, podjatost úřední osoby zjištělná až při ústním jednání dne 18. 5. 2023, nemá taková námitka oporu v protokolu o ústním jednání a nahrávka, o které žalobce mluví, nebyla v řízení žalovanému nikdy předložena. Nadto v této podobě námitka směřovala proti postupu úřední osoby v řízení, který byl přezkoumán v rámci odvolacího řízení.
18. Ústní jednání dne 19. 4. 2023 proběhlo podle žalovaného zcela standardně, správní orgán je oprávněn účastníka řízení v kladení otázek usměrňovat tak, aby souvisely s přestupkem.
19. Pokud se týče místa spáchání přestupku, toto bylo od počátku vymezeno ve všech listinách stejně, koresponduje s mapovým zákresem předloženým žalobcem. V řízení tak o místě spáchání přestupku žalovanému nevystala pochybnost a nebyl důvod je dokládat údaji GPS a metadaty fotografií. Nepřesné zakreslení místa spáchání přestupku strážníkem policie, který byl vyslechnut jako svědek, pak místo přestupku nezpochybnilo, svědek se sám odkázal na záznamy pořízené při silniční kontrole.
20. Žalobci pak v závěru správního řízení byla dána standardní možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, jak plyne z protokolu o konání ústního jednání, na kterém byla vyslechnuta svědkyně M. Správní orgán nemá žádnou zákonnou povinnost vydat k tomu usnesení, kde by žalobce k vyjádření vyzval a poskytl mu k tomu lhůtu. Toto právo mohl žalobce realizovat v průběhu celého řízení.
21. Taktéž není důvodná námitka vydání dvojího usnesení o poskytnutí lhůty k doplnění blanketního odvolání. Druhým vydaným usnesením bylo postupováno ve prospěch žalobce a lhůta mu byla prodloužena. Nejedná se o rozhodnutí meritorní, proto se zásada ne bis in idem neuplatní. I krátká lhůta byla v této věci přiměřená, protože žalobce se v řízení vyjadřoval v průběhu a poměrně obsáhle.
22. Správní orgán pak neměl povinnost vydat usnesení o spojení řízení, ve vedení spisu nebyly shledány žádné nesrovnalosti. Napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné či nesrozumitelné, toliko reflektuje spisový materiál a množství žalobcových úkonů vyjádření.

Rozhodnutí také nebylo antedatováno, datum vydání rozhodnutí a jeho vypravení se totiž nemusí shodovat.

IV. Replika žalobce

Žalobce před druhým jednáním soudu zaslal dokument nazvaný „Vyjádření k vyjádření žalovaného“. Žalovaný ve svém vyjádření č. j. MSK 20934/24 uvádí „Žalobce přišel o zásadní důkaz videonahrávkou z vozidla policie.“ Zde se jedná o nesprávné pochopení žaloby žalovaným. Žalobce měl na mysli videozáznam z vozidla, které na daném místě uvedeného dne mělo stát, případně okolních vozidel. Bohužel i přes vybavení vozidla záznamovým zařízením nelze po takto dlouhé době již záznam obnovit. Žalobce, vzhledem k prodlevě zpracování způsobené Městskou policií města Ostravy a čase, kdy se o prověřování uvedené události dozvěděl, nemohl předpokládat, že bude uvedenou nahrávku potřebovat. Kdyby žalobce mohl předpokládat, že bude stíhán za uvedený přestupek, tak by záznam archivoval, případně by požádal o archivaci záznamu z městského kamerového systému. Současně žádné „vozidlo policie“ se na místě nenacházelo, jak i vyplývá z kontextu výsledku str. M., i včetně konkrétních vyjádření, kdy uvedla „na dané místo chodím (pěšky) i několikrát denně“ a „ke škole chodím (pěšky) na přechod.“ Jedná se tedy o neznalost případu žalovaným. Žalovaný stále nepochopil úmysl žalobce, kdy se žalobce chtěl doznat k přestupku ze dne 1. 3. 2022 na ulici Karla Pokorného a ideálně ji vyřešit hned v příkazním řízení. Toto však bylo zmařeno chybnou identifikací místa přestupku, kdy správní orgán označil jako místo ulici Karla Pokorného 1365/49, avšak reálná adresa dle zákresu strážníka I. K. do mapy byla Karla Pokorného 1396/38. Z tohoto důvodu žalobce ignoroval výzvu ze dne 22. 4. 2022, č. j. SMO/226074/22/DSČ/Bab, neboť věděl, že na uvedeném místě v uvedenou nezaparkoval.

V. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

23. Ze správního spisu vyplývají tyto, pro rozhodnutí významné skutečnosti.
24. Správní spis vznikl spojením dvou spisů o dvou přestupcích žalobce, pod sp. zn. S-SMO/217386/22/DSČ bylo vedeno řízení o přestupku ze dne 1. 3. 2022 a pod sp. zn. S-SMO/789006/22/DSČ bylo vedeno řízení o přestupku 24. 10. 2022. Po spojení věcí bylo řízení vedeno pod společnou spisovou značkou. přestupku ze dne 1. 3. 2022.
25. Podle oznámení o zahájení řízení ze dne 14. 4. 2022 (na č. l. 1) byl nezjištěný řidič vozidla Audi, RZ X, podezřelý ze spáchání přestupku tím, že dne 1. 3. 2022 v 02:30 až 02:40 hodin na ul. Karla Pokorného 1365/49 v Ostravě nerespektoval vodorovné dopravní značení „V 13“ – šikmé rovnoběžné čáry vyznačující prostor, do kterého je zakázáno vjíždět nebo do něj zasahovat nákladem a stál s vozidlem v působnosti tohoto dopravního značení.
26. Součástí správního spisu je upozornění pro nepřítomného řidiče ze dne 1. 3. 2022, ze kterého se podává, že se nezjištěný řidič vozidla Audi, RZ X měl dopustit přestupku tím, že dne 1. 3. 2022 v 02:30 až 02:40 hodin na ul. Karla Pokorného 1365/49 v Ostravě porušil značku V 13. Přiložena je fotodokumentace stojícího vozidla a dopravního značení. Dále je jeho součástí úřední záznam Ing. I. K., policisty, ze dne 1. 3. 2022. V něm policista uvedl, že dne 1. 3. 2022 prováděl hlídkovou činnost v Ostravě – Porubě. V čase 2:30 hodin na ulici Karla Pokorného 1365/49 v Ostravě – Porubě spatřil stát v působnosti dopravní značky V-13 - šikmé rovnoběžné čáry vozidlo tovární značky Audi RZ X. Protože se ve vozidle ani v blízkosti vozidla po celou dobu přítomnosti policisty řidič nenacházel, vypsál policista na místě

„Upozornění pro nepřítomného řidiče“ a v čase 2:40 hodin upozornění vložil za stěrač čelního skla. Poté policista pořídil fotodokumentaci a místo opustil. Přílohou úředního záznamu je fotografická dokumentace nazvaná: Situace ze dne 1. 3. 2022, 2:30-2:40 hod., ul. Karla Pokorného 1365/49 v Ostravě – Porubě, Audi RZ X, stání v působnosti dopravního značení V 13 – Šikmé rovnoběžné čáry.

27. Usnesením ze dne 27. 6. 2022 správní orgán I. stupně odložil věc týkající se přestupku ze dne 1. 3. 2022, neboť nezjistil do 60 dnů od přijetí oznámení nebo ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Správní orgán I. stupně nezjistil řidiče vozidla, proto sdělil, že bude řešit přestupek s žalobcem jako provozovatelem daného vozidla.
28. Příkazem z dne 6. 10. 2022, č. j. SMO/666088/22/DSČ/Pan, byl žalobce uznán vinným z přestupku provozovatele vozidla, neboť dne 1. 3. 2022 v 02:30 až 02:40 hodin porušil nezjištěný řidič motorovým vozidlem registrační značky X pravidla provozu na pozemních komunikacích tím, že na ul. Karla Pokorného 1365/49 nerespektoval vodorovné dopravní značení „V 13“ – šikmé rovnoběžné čáry vyznačující plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni nákladem zasahovat, pokud to není nutné k objíždění, odbočování na místo ležící mimo pozemní komunikaci nebo vjíždění na pozemní komunikaci z místa ležícího mimo pozemní komunikaci.
29. Součástí správního spisu je úřední záznam – nahlížení do spisu ze dne 31. 10. 2022, č. j. SMO/731993/22/DSČ/Pan. V něm je uvedeno: *„Po nahlédnutí do spisu účastník řízení (pozn. soudu: žalobce) o doplnění, tedy že si dnešním dnem podává proti příkazu č. j.: SMO/666088/22/DSČ/Pan vedeného pod spisovou značkou S-SMO/217386/22/DSČ odpor. Jako provozovatel vozidla RZ X tovární značky Audi bych rád sdělil totožnost řidiče, který měl dne 24. 10. 2022 v čase od 8.15 do 8.25 h svěřené vozidlo, a to M. H., X, U H. X, K., 747 06 O. K.“*
30. Dle úředního záznamu ze dne 10. 1. 2023, č. j. SMO/017667/23/DSČ/Kuch, žalobce provedl fotokopii celého spisu prostřednictvím mobilního telefonu. Z protokolu o ústním jednání ze dne 8. 2. 2023 se podává, že žalobce si provedl fotokopie spisu str. 8–20 na vlastní mobilní telefon. Dle úředního záznamu ze dne 27. 2. 2023 žalobce provedl fotokopii správního spisu str. 0-24 na vlastní telefonní přístroj. Správnímu orgánu I. stupně bylo dne 6. 3. 2023 doručeno vyjádření žalobce ze dne 3. 3. 2023. Dle úředního záznamu ze dne 17. 4. 2023 žalobce provedl kopii celého správního spisu str. 0-40 na vlastní telefonní přístroj.
31. Součástí správního spisu je doplnění spisové dokumentace ze dne 19. 4. 2023. Správní orgán I. stupně doplnil spisovou dokumentaci o 2 ks ilustračních snímků z portálu mapy.cz se zachycením místa spáchání přestupku.
32. Dne 19. 4. 2023 proběhlo ústní jednání, kde byl vyslechnut policista. Ten obecně popsal, jakým způsobem monitoruje přestupky, popsal postup na místě přestupku. Sdělil, že fotodokumentaci pořizuje bezprostředně po zjištění přestupku, jiný postup není možný. Když zjistí přestupek, ihned jej zaznamená na služebním tabletu a tím stejným tabletem provede fotodokumentaci. K dotazu žalobce, proč se policista na místě vyskytoval, sdělil, že měl místo určené v daný čas instruktáží, namísto dorazil v čase uvedeném v úředním záznamu a v oznámení přestupku pro nepřítomného řidiče. Místo opustil v druhém čase, který by měl být uveden v daných dokumentech. Vozidlo bylo na místě, jak je uvedeno v záznamu a fotodokumentaci. Žalobce policistu žádal, aby zakreslil na mapce, kde vozidlo

stálo. Policista se musel podívat na jemu doručené předvolání, aby zjistil, jaké místo přestupku je tam uvedeno. Sdělil, že místo zakreslil zhruba, neboť mapa, kterou žalobce poskytl, je příliš drobná. Dále uvedl, že záznam byl sepsán ten den, co byl spáchán přestupek. Jinak by si nepamatoval po určité době okolnosti, řeší toho mnoho. U tohoto ústního jednání se žalobce nijak nevyjádřil a žádal lhůtu pro písemné vyjádření.

33. Přestupek ze dne 24. 10. 2022 dokládají 4 fotografie vozidla žalobce a plánek místa spáchání přestupku se zakreslením předmětného vozidla Audi, které stálo na chodníku. Z fotografií plyne, že vozidlo stálo jako druhé v pořadí před dopravní značkou „IP 11e – Parkoviště (stání na chodníku podélné),“ na fotografii je taktéž zřetelně vidět chodník od pozemní komunikace oddělený obrubníkem. Dále jej dokládá úřední záznam ze dne 31. 10. 2022 (č. l. 11 správního spisu), ve kterém je uvedeno, že se žalobce dne 31. 10. 2022 dostavil k nahlížení do spisu ve věci přestupku, na místě podal odpor a uvedl sebe jako fyzickou osobu, které bylo vozidlo svěřeno v době, kdy bylo nesprávně zaparkováno. Tento úřední záznam žalobce podepsal. Ve spise je dále (č. l. 10 správního spisu) založen úřední záznam sepsaný policistkou, která vystavila pokutový blok v předmětném 2. přestupku. Ve věci tohoto přestupku byl proveden výslech této policistky (č. l. 21 a 22 správního spisu), která obecně s ohledem na časový odstup potvrdila, že v předmětném místě dochází k nesprávnému parkování často a za takové parkování pokuty ukládá. Součástí spisu je také podání žalobce ze dne 4. 4. 2023 (na č. l. 15 spisu) adresované k 2. přestupku, ve kterém žalobce výslovně uvedl, že byl řidičem předmětného vozidla v den spáchání přestupku. Z protokolu o ústním jednání ze dne 18. 5. 2023 vyplývá, že se k věci žalobce do protokolu nijak nevyjádřil a žádal určit lhůtu k písemnému vyjádření k věci. Správní orgán I. stupně v závěru protokolu o ústním jednání konstatoval, že žalobci byla možnost k vyjádření ve věci a ke shromážděným podkladům dána dostatečně, další lhůtu k vyjádření ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu žalobci nestanovil.
34. Na základě provedeného dokazování uznal správní orgán I. stupně žalobce vinným z obou přestupků a rozhodl v odst. 1 tohoto rozsudku uvedeným rozhodnutím, které vypravil dne 29. 5. 2023.
35. Dne 26. 6. 2023 podal žalobce blanketní odvolání. Usnesením ze dne 10. 7. 2023 určil správní orgán I. stupně žalobci lhůtu 3 dnů k doplnění důvodů odvolání a v reakci na žádost žalobce ze dne 31. 7. 2023 opětovně určil lhůtu 5 pracovních dnů k doplnění důvodů odvolání. Teprve dne 5. 9. 2023 zaslal žalobce správnímu orgánu I. stupně dokument nazvaný Vyjádření k podkladům ze dne 5. 9. 2023. Následně žalovaný rozhodl dne 19. 9. 2023 žalobou napadeným rozhodnutím.

VI. Jednání soudu

36. Ve věci proběhla tři jednání soudu. Vždy se dostavil jak žalobce, tak zástupkyně žalovaného. Den před druhým jednáním, tedy dne 9. 4. 2025 ve 23:33 a 23:35 hodin byly krajskému soudu doručeny dva zvukové záznamy nazvané Lékárna Diagnostické Centrum 10 a Nový záznam 21, oba v délce přesahující dvě hodiny a vyjádření žalobce v délce 14 stran. S ohledem na rozsáhlost důkazů, se kterými se krajský soud neměl možnost se před jednáním seznámit, ačkoli byl žalobce při jednání dne 27. 3. 2025 poučen, že má povinnost tyto záznamy zaslat soudu s předstihem před druhým jednáním, provedl krajský soud žalobcem navrhované části záznamu Nový záznam 21 a dále důkaz mapovými přílohami žaloby. Jednání odročil za účelem seznámení se s důkazem a zvážení dalšího postupu. Během jednání krajského soudu

dne 22. 5. 2025 krajský soud dokončil dokazování tím, že provedl k důkazu žalobcem navrhované části záznamu Lékárna Diagnostické Centrum 10. Ani jeden z účastníků neměl následně k dokazování připomínky, nenavrhovali další důkazy. Krajský soud proto všechny dosud neprovedené důkazní návrhy zamítl a dokazování skončil. Následně dal prostor účastníkům k závěrečným návrhům a postupoval podle § 49 odst. 12 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

VII. Posouzení věci krajským soudem

37. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
38. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
39. Žaloba není důvodná.

Nepřezkoumatelnost

40. Krajský soud se nejprve zabýval námitkou, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí může spočívat jednak v nedostatku důvodů takového rozhodnutí, jednak v jeho nesrozumitelnosti. Nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů se ve své judikatuře opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud [srov. např. rozsudky ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005-245, a ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007-64; ty se sice zabývaly především posuzováním (ne)přezkoumatelnosti rozsudku, lze z nich však vycházet i v případě (ne)přezkoumatelnosti správního rozhodnutí, neboť je ovládají stejné principy (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Afs 24/2005-44)]. Z vyslovených závěrů přitom vyplývá, že rozhodnutí správního orgánu je třeba považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, pokud není zřejmé, jakými úvahami se správní orgán řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů nebo při utváření právního závěru, z jakého důvodu správní orgán považoval námitky za liché či mylné, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci uvedenou v odvolání či proč podřadil daný skutkový stav pod určitou právní normu. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu není nepřezkoumatelné, pokud je odpověď na dílčí odvolací námitku alespoň implicitně obsažena ve vypořádání jiné námitky nebo pokud správní orgán postaví proti námitkám vlastní ucelenou argumentaci, vedle níž námitka neobstojí. Zbývá dodat, že o nepřezkoumatelnost nejde ani tehdy, pokud je námitka, kterou správní orgán pominul, pro posouzení věci zjevně irrelevantní (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2020, č. j. 1 Afs 68/2020-31). Má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal posuzující orgán za rozhodný a jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004-62). Napadené rozhodnutí by mohlo být nepřezkoumatelné, pokud by bylo vystavěno na rozdílných a vnitřně rozporných právních hodnoceních téhož skutkového stavu, což v tomto případě nenastalo.

41. Krajský soud má za to, že správní orgán I. stupně popsal, o jaké skutkové závěry opřel své rozhodnutí, současně jeho úvahy jsou dostatečně podrobné na to, aby se z nich dalo zjistit, proč a jakým způsobem ve věci rozhodl. Je třeba připomenout, že správní řízení je ovládáno zásadou jednotnosti. To znamená, že řízení až do vydání rozhodnutí odvolacího orgánu představuje jeden celek. Je proto přípustné, aby odvolací orgán doplnil závěry rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, pokud dospěje k závěru, že se nevypořádal se všemi námitkami či vyjádřeními účastníků, ač tak měl učinit. Tento názor má oporu v judikatuře NSS, podle níž může odvolací správní orgán nahradit část odůvodnění správního orgánu prvního stupně vlastní úvahou a korigovat dílčí argumentační nepřesnost v případě, kdy rozhodnutí prvostupňového orgánu potvrzuje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2015, č. j. 4 Azs 151/2015-35, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2016, č. j. 2 Afs 143/2016-29).
42. Dle krajského soudu obě rozhodnutí správních orgánů jsou jako celek přezkoumatelná. Jejich odůvodnění jsou racionální, podložená důkazy, které správní orgány hodnotily. Žalovaný se zabýval odvolacími námitkami žalobce a vypořádal je. Skutečnost, že byla rozhodnutí přezkoumatelná, vyplývá i z toho, že žalobce byl schopen se závěry v nich uvedenými polemizovat v žalobě. Subjektivní názor na to, že bylo ve správních rozhodnutích obtížné se orientovat, protože se správní orgán vracel k bodům „AD“, čímž vytvářel nepřesný a nesouvislý popis událostí, nezpůsobuje bez dalšího jeho nepřezkoumatelnost. Navíc žalobce sám tvrdí, že díky kontextu událostí mu byl schopen porozumět. Je třeba připomenout, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45). O tento případ se v posuzované věci nejedná.
43. K tvrzené antedataci krajský soud uvádí, že u správních rozhodnutí je třeba vycházet z § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, podle kterého vydáním rozhodnutí se rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: "Vypraveno dne:". Za den vydání rozhodnutí se tak nepovažuje datum uvedené na rozhodnutí, ale den, kdy bylo rozhodnutí vypraveno, čímž jsou vysvětleny žalobcovy pochybnosti o datech uvedených v rozhodnutí.
44. Pro úplnost krajský soud dodává, že žalobce namítal vady správního řízení týkající se zpracování spisového materiálu. Uvedl, že správní orgán I. stupně manipuloval se spisem, doručené písemnosti na podatelně byly až s několikadenním odstupem doplněny do spisu a při náhodném nahlížení žalobcem do spisu ještě „nejsou k dispozici.“ Žalobce namítal, že při nahlížení do spisu dne 8. 11. 2023 požádal o kopii spisu a správní orgán I. stupně ani po lhůtě, kterou si sám stanovil, nebyl schopen mít vyhotovenou kopii dostatečné kvality. Jak originál, tak vyhotovená kopie měly shodně přeházené strany a až ve spolupráci správního orgánu s žalobcem se podařilo chybějící strany dohledat a spis správně seřadit. K tomu krajský soud sděluje, že žalobce neuvedl, jak podle něj nesprávný postup zasáhl do jeho práv, přičemž sám přiznal, že došlo již v průběhu správního řízení k nápravě. Potvrdil, že před vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně již spis obsahoval řádný soupis jeho součástí. Je třeba připomenout, že ne každé případné pochybení správního orgánu vede ke zrušení správního rozhodnutí. V soudním řízení musí být postaveno najisto, že toto pochybení se negativním způsobem dotklo žalobcových práv, došlo tedy ke zkrácení na

právech žalobce. To se v posuzované věci nestalo, neboť sám žalobce potvrdil, že jím tvrzená pochybení správního orgánu I. stupně týkající se spisového materiálu byla napravena, nebo nesdělil, jak mohla zasáhnout do jeho práv.

45. Námitka týkající se nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak není důvodná.

a) Vozidlo neparkoval žalobce

46. Žalobce namítal, že správní orgány neprokázaly, že vozidlo na uvedeném místě zaparkoval právě on.
47. Správní orgány projednávaly v předmětném řízení dva přestupky. U přestupku ze dne 1. 3. 2022 se jednalo o přestupek podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, který stanoví, *že provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
48. Vymezení pojmu provozovatele vozidla je založeno na formálním evidenčním principu a váže se na zápis v registru silničních vozidel nebo obdobné evidenci jiného státu, v němž je vozidlo registrováno. Kdo je jako provozovatel v registru zapsán, nemůže se až na výjimky svých povinností zprostit tvrzením, že ve skutečnosti vozidlo provozuje někdo jiný. Pro účely vymezení právních povinností podle zákona o silničním provozu je nutno rozlišovat triádu právních vztahů k motorovému vozidlu vlastník – provozovatel – řidič. S vlastnictvím vozidla tento zákon nespojuje žádné povinnosti; vlastník vůbec nemusí mít v úmyslu vozidlo sám provozovat (např. v případě leasingových společností). Na provozovateli pak záleží, zda bude vozidlo provozovat výlučně sám, nebo jeho řízení svěří jiné osobě (včetně vlastníka) a přijme tak odpovědnost za některá její jednání. Za porušení povinností řidiče podle tohoto zákona v první řadě odpovídá řidič a odpovědnost provozovatele se obvykle uplatňuje subsidiárně, pokud není možné postihnout řidiče (Novopacký, D., Vetešník, P., Bezděkovský, K., Zákon o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2022).
49. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 27. 6. 2022, č. j. SMO/388486/22/DSČ/Bab, odložil věc přestupku spočívajícího v tom, že nezjištěný řidič dne 1. 3. 2022 porušil pravidla provozu na pozemních komunikacích. Toto jednání vykazovalo znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Totožnost řidiče nebyla známá a nebyla zřejmá z podkladů pro zahájení řízení o přestupku. Správní orgán I. stupně věc odložil, protože nezjistil do 60 dnů od přijetí oznámení nebo ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Správní orgán I. stupně již v tomto usnesení vyslovil, že bude následně řešit přestupek dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, přičemž provozovatelem vozidla je žalobce. Součástí správního spisu jsou výpisy z evidencí, které prokazují, že provozovatelem vozidla byl žalobce (protokol o ověření vozidla ze dne 22. 4. 2022). U přestupku ze dne 1. 3. 2022 tak správní orgány nezjistily, kdo byl řidičem vozidla, proto postihly za přestupek žalobce jako provozovatele vozidla.
50. Odlišná situace nastala u přestupku ze dne 24. 10. 2022. Jednalo se o přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, který stanoví, *že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.*

51. Žalobce tak nebyl trestán jako provozovatel vozidla, ale jako jeho řidič. Dle krajského soudu u tohoto přestupku ze správního spisu jasně vyplývá, jak dospěly správní orgány k závěru, že vozidlo zaparkoval žalobce a postihovaly jej jako řidiče. Součástí správního spisu je úřední záznam ze dne 31. 10. 2022, ve kterém žalobce označil sebe jako osobu, které bylo vozidlo svěřeno. Konkrétně dle úředního záznamu žalobce uvedl: „*Jako provozovatel vozidla RZ X tovární značky Audi bych rád sdělil totožnost řidiče, který měl dne 24. 10. 2022 v čase od 08.15 do 08.25 svěřeno vozidlo, a to M H., X, U H. X, K., 747 06 O., K*“. Žalobce tak přesně konkretizoval, o jaké řízení se jedná, specifikoval, že byl řidičem vozidla v řízení o přestupku ze dne 24. 10. 2022. Součástí spisu je dále vyjádření žalobce ze dne 4. 4. 2023, kde sám sebe označil za řidiče. Z obou listin jednoznačně plyne, že se žalobce k řízení vozidla sám přihlásil. Tvzení žalobce, že sice řidičem byl, ale chybného parkování se nedopustil, považuje krajský soud za nepodložené a zcela osamocené stojící tvrzení. Žalobce v žalobě sám přiznává, že nedisponuje důkazy, které by tuto skutečnost prokázaly. Žalobce s tvrzením, že vozidlo neparkoval, přišel až poté, co opakovaně sdělil správnímu orgánu, že byl řidičem vozidla, přitom nenabídl jiné rozumné vysvětlení (např. totožnost jiné osoby, která by podle něj mohla vozidlo zaparkovat). Správní orgány tak nepochybily, pokud postihly žalobce jako řidiče vozidla a vycházely z toho, že se žalobce za řidiče sám v řízení označil. Případná relevance žalovaným citované judikatury, kterou žalobce rozporuje, není podle soudu pro posouzení věci podstatná a závěry žalovaného nijak nezpochybňuje. Námitka tak není důvodná.

b) Správní orgány se dostatečně nezabývaly zaviněním

52. Žalobce v žalobě namítal, že se správní orgány u přestupku ze dne 24. 10. 2022 nedostatečně zabývaly zaviněním. S tímto tvrzením se krajský soud neztotožňuje. Otázkou zavinění se dostatečně zabýval již správní orgán I. stupně v posledním odstavci str. 10 svého rozhodnutí. Vysvětlil, že žalobce spáchal přinejmenším přestupek z nedbalosti vědomé, kdy věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí. Uvedl, že „*fakt, že na chodníku se nesmí motorovým vozidlem parkovat, je obecně známý a obviněný toto jistě věděl, nemohl tak spoléhat na to, že zájem chráněný zákonem parkováním na chodníku neporuší*“. Proti uvedeným závěrům správního orgánu I. stupně ohledně zavinění žalobce nebrojil v odvolacím řízení, přesto se žalovaný zaviněním ve vztahu k oběma přestupkům zabýval na str. 10 napadeného rozhodnutí. Z uvedeného jasně vyplývá, že se správní orgány zaviněním žalobce zabývaly.
53. Ze spisu se pak jasně podává, že vozidlo žalobce bylo zaparkováno na chodníku. Argumentace stáním v jednosměrné ulici, úpravou chodníku, či dostatkem prostoru pro chodce na chodníku je irelevantní. Stejně tak nelze ve prospěch žalobce zohlednit, že zaparkoval vozidlo před značkou, která parkování na chodníku dovoluje. Naopak tato značka měla žalobce upozornit, že na místě, na kterém zaparkoval, parkovat nesmí, a parkování na chodníku je povoleno až za předmětnou značkou. Krajský soud má tak za to, že zaviněním žalobce se správní orgány zabývaly dostatečně na základě dostatečných podkladů ve spisu, krajský soud se s jejich závěry ztotožňuje.

c) Námitka podjatosti

54. Žalobce v žalobě namítal, že nebyla vyřízena jeho námitka podjatosti na Ing. M. K. týkající se jejího jednání dne 18. 5. 2023.

55. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že správnímu orgánu I. stupně byla doručena dne 23. 5. 2023 námitka podjatosti datovaná dnem 22. 5. 2023. V ní žalobce namítal, že pověřená úřední osoba Ing. K. pozvala svědkyni dne 18. 5. 2023 do jednací místnosti, kde jí ukázala materiály z připravené spisové dokumentace. Dle komunikace se podle žalobce jednalo zejména o fotografie. Ing. K. měla uvést: „to je přece chodník, je to jasně průkazné a tím to končí“, dále „oni budou jen zpochybňovat a dělat obstrukce“, konverzace dále pokračovala seznamováním s podklady až do chvíle vstupu žalobce do jednací místnosti. Tímto byla podle žalobce výpověď svědkyně znehodnocena a zatížena neodstranitelnou vadou. Z uvedeného bylo dle žalobce zřejmé, že Ing. K. je podjatá, jelikož měla evidentní snahu vydat meritorní rozhodnutí v žalobcův neprospěch. Cílem námítky podjatosti bylo vyloučit Ing. K. z žalobcova řízení. Obsah zachycené konverzace před ústním jednáním dle žalobce „koresponduje“ s výpovědí svědkyně do protokolu.
56. Podle § 14 odst. správního řádu *každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen "úřední osoba"), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.*
57. Primárním účelem institutu vyloučení z projednávání a rozhodování věci je zajištění nestrannosti správního orgánu. Tento požadavek vyplývá ze zásady rovnosti účastníků správního řízení a nestranného postupu správního orgánu vůči všem dotčeným osobám (§ 7 správního řádu). Objeví-li se pochybnosti o nepodjatosti osob podílejících se bezprostředně na výkonu pravomoci správního orgánu, jsou takové úřední osoby z projednávání a rozhodování věci vyloučeny. Pochybnosti o podjatosti mohou být dány poměrem k věci, která je projednávána, poměrem k účastníkům řízení nebo poměrem k zástupcům účastníků řízení.
58. Tyto pochybnosti však v námitce podjatosti ze dne 23. 5. 2023 netvrdil. Žalobce neuvedl konkrétní okolnosti, ze kterých by se dalo usuzovat na to, že by Ing. K. měla mít poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům a měla takový zájem na výsledku řízení, pro který by bylo možné pochybovat o její nepodjatosti. Tvrzení žalobce o tom, že byla svědkyně ovlivněna jednáním Ing. K., tedy že ji Ing. K. seznámila s podklady rozhodnutí a tím byl žalobce poškozen, nelze přisvědčit, jelikož svědkyně jasně vypověděla, že si přestupek žalobce nepamatuje. U jednání svědkyně tak nelze shledat ani náznak jakéhokoli ovlivnění.
59. Pro posouzení podjatosti úřední osoby jsou klíčové objektivní okolnosti, nikoli subjektivní přesvědčení úřední osoby či účastníků řízení o ohrožení nestrannosti. Pochybnost o nepodjatosti je založena tehdy, jsou-li rozumné a z reality vycházející důvody k domněnce, že zde může existovat nežádoucí vztah, jenž by mohl „zkřivit“ postoj úřední osoby k výkonu jí svěřené pravomoci (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 11. 2012, č. j. 1 As 89/2010-119, č. 2802/2013 Sb. NSS, bod 36). Žalobce vyvozoval podjatost z toho, že Ing. K. svědkyni seznámila s podklady rozhodnutí, což mělo ovlivnit výsledek řízení v jeho neprospěch. V tom spatřoval zásah do svých práv. Žalobcem namítané pochybení Ing. K. však dle krajského soudu za námitku podjatosti považovat nelze. Z podání žalobce se nijak nepodává, jaký by Ing. K. měla mít k věci či účastníkům poměr, žalobce nikdy neuvedl, jaký by měla mít zájem na výsledku řízení. Žalobce nesouhlasil s tím, jak Ing. K. v řízení postupovala, aniž by alespoň naznačil, že toto jednání bylo něčím motivované. Pokud

žalobci vadily poznámky Ing. K., lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2023, č. j. 2 As 319/2023-51, podle kterého samotná averze k některým účastníkům nemůže zakládat pochybnosti o její nestrannosti, pokud z jejího postupu v řízení nevyplývá snaha bezdůvodně ovlivnit výsledek řízení v neprospěch některých osob. O tento případ se v posuzované věci případně jednalo.

60. Krajský soud se taktéž neztotožňuje s tvrzením žalobce, že o námitce podjatosti rozhodovala pouze osoba, které se námitka podjatosti týkala. Námitkou podjatosti se podrobně zabýval žalovaný v napadeném rozhodnutí, a to na šesté straně. Žalovaný posoudil námitku jako nedůvodnou. Konkrétně uvedl, že zde „*není dán důvod podjatosti § 14 odst. 1 správního řádu, neboť obviněný netvrdí, jaký konkrétní vztah by měla oprávněná úřední osoba mít k jeho osobě či projednávané věci. Obviněný konkrétně uvedl, že před započítím ústního jednání zahájil správní orgán jednání s neznámou osobou, která byla později ztotožněna jako svědkyně, kde jí byly prezentovány materiály ze spisu, zejména fotografie, kde probíhala komunikace o tom, zda se jedná o chodník a tím, že obviněný bude jen zpochybňovat a dělat obstrukce, dále konverzace pokračovala seznámením se s podklady až do vstupu obviněného do jednací místnosti. Výpověď svědkyně tak byla dle obviněného znehodnocena a zatížena neodstranitelnou vadou. Dle obviněného se snaží správní orgán za pomoci všech aparátů vydat rozhodnutí a zaslat jej Krajskému soudu v Ostravě, aby dosáhl zamítnutí podané žaloby na nečinnost, cílem je tak dle obviněného účelové zkrácení jeho osoby na právech. Z obsahu protokolu o ústním jednání však žádná z tvrzených skutečností nevyplývá. Obviněný měl možnost tuto námitku vznést bezodkladně při ústním jednání do protokolu o konání ústního jednání, což neučinil. Ani nátlak ze strany nadřízených ze spisu neplyne, jedná se o pouhé spekulace obviněného. Ostatně § 14 odst. 2 správního řádu nelze být vyloučena pouze pro její služební poměr nebo pracovní právní vztah k územnímu samosprávnímu celku*“. Úvaha žalovaného je přezkoumatelná, závěry žalovaného jsou ve shodě se závěry soudu.
61. Krajský soud se neztotožňuje se správními orgány v tom, že námitka podjatosti byla podána opožděně. Žalobce tvrdí, že se o důvodu podjatosti dozvěděl při jednání a námitku podal 4 dny poté. Je třeba přisvědčit, že by bylo vhodné podat námitku již během nebo bezprostředně po ústním jednání. Pokud tak však žalobce neučinil, nelze jej za to bez dalšího sankcionovat. Správní orgány se však neomezily na to, že shledaly námitku podjatosti opožděnou, ale podrobně se jí zabývaly. Již správní orgán I. stupně vysvětlil, že námitka podjatosti může být vznesena pouze tam, kde je spatřován zájem úřední osoby s ohledem na její poměr k věci. Žalobce důvodné pochybnosti nedoložil. Měl za to, že u zpochybnění procesního postupu správního orgánu nelze použít ustanovení o námitce podjatosti, neboť není dán žádný z důvodů dle § 14 správního řádu. Dále správní orgán I. stupně vysvětlil, že svědkyně byla předvolána na 9 hodin dne 18. 5. 2023. V tuto hodinu se na chodbě nacházela pouze svědkyně, proto ji správní orgán vyzval ke vstupu do místnosti a ověřil její totožnost. V 9.05 hodin vstoupil do místnosti žalobce. Svědkyně nebyla seznamována se spisem, navíc uvedla, že si na případ nepamatuje a ve věci vypovídala pouze obecně. Následně námitku podjatosti posoudil i žalovaný, jak bylo uvedeno shora. Krajský soud má tak za to, že nesprávná úvaha o opožděnosti a následný postup správních orgánů nemohly negativně zasáhnout do žalobcových veřejně subjektivních práv a neměly tak vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobci nebylo upřeno řádné posouzení námitky podjatosti. Námitku přezkoumal žalovaný v rámci napadeného rozhodnutí, tedy nadřízený orgán, učinil tak osobou odlišnou od osoby, jejíž podjatost žalobce namítal. Vysvětlil racionální důvody, proč se o podjatost nemohlo jednat. Svědkyně vypověděla, že si na konkrétní případ

týkající se žalobce nepamatuje, z její výpovědi tak nelze na podjaté jednání úřední osoby taktéž usuzovat. Žalobce kladl svědkyni otázky a bez jakýchkoli námitek podepsal protokol o výsledku svědka ze dne 18. 5. 2023. Podjatost neprokázala ani nahrávka provedená k důkazu při jednání soudu. Krajský soud se se závěry o tom, že nebyl prokázán žádný zájem Ing. K. na výsledku řízení či že by měla poměr k věci či k účastníkům řízení, ztotožňuje. Žalobní námitka není důvodná.

62. K stížnostem krajský soud uvádí, že se správní orgán na straně 9 svého rozhodnutí věcně zabýval stížnostmi ze dne 18. 5. 2022, 22. 5. 2022. Nelze tak přisvědčit obecné námitce žalobce, že se stížnostmi žalobce nezabýval.

d) Žalobce nemohl klást dotazy svědkovi

63. Žalobce namítal, že jej správní orgán I. stupně omezoval v kladení otázek svědkovi při ústním jednání dne 19. 4. 2023. S touto námitkou se krajský soud taktéž neztotožňuje. Z protokolu o výsledku svědka ze dne 19. 4. 2023 plyne, že byl žalobce jedenkrát požádán, aby kladl otázky k tématu výsledku, a to poté, co se žalobce svědka dotázal, zda je momentálně ve službě. Žalobce kladl svědkovi otázky, konkrétně pět otázek, na které svědek odpověděl. Současně zakreslil polohu vozidla do žalobcem předložené mapy, a to opakovaně. Následně žalobce podepsal bez výhrad protokol o výpovědi svědka.

64. Během soudního jednání byl proveden k důkazu žalobcem požadovaná stopáž svědecké výpovědi. Z ní vyplývá, že žalobce svědkovi kladl dotazy. Následně v čase 45:05 svědek skutečně uvedl, jak tvrdí žalobce: „já bych poprosil, jestli by bylo možné, teda pokud jsou nějaké konstruktivní otázky, protože mě dneska čeká noční směna a já musím do té práce jít odpočatý (...).“. Žalobce ve vyjádření k vyjádření žalovaného namítal, že správní orgán I. stupně jej neomezoval přímo, ale snažil se svými otázkami vytvořit tlak, aby již další otázky nepokládal, čímž porušil žalobcova práva. S uvedenou námitkou krajský soud nesouhlasí. Jak se podává z protokolu a následně ze zvukového záznamu Lékařna Diagnostické Centrum 10, správní orgán I. stupně žalobci poskytl na kladení dotazů dostatek prostoru, v kladení otázek jej neomezoval. Toliko trval na tom, aby se dotazy týkaly předmětu řízení a měly souvislost s přestupkovým jednáním žalobce. Navíc, jak se podává z při jednání soudu přehrané části zvukového záznamu, žalobce sám sdělil, že „Ok, dobře, tím pádem bych se zeptal na poslední otázku a tím bychom to uzavřeli, bude rychlá a jednoduchá“. Následně položil otázku, svědek na ni podrobně odpověděl. Na to žalobce odvětil, „stačí mi to, stačí, abych nezdržoval“. Správní orgán I. stupně se dále ještě dotázal svědka, jestli nechce něco dodat. Žalobce neprojevil, že by měl zájem se ještě na něco dotázat, ačkoliv měl ještě dostatek času tak učinit, následně podepsal protokol o výsledku svědka. Krajský soud má z uvedeného za to, že žalobcova práva nebyla upřena, mohl klást a kladl svědkovi otázky. S ohledem na to, že v průběhu správního řízení aktivně hájil svá práva, se jeví krajskému soudu nepravděpodobné, že by v případě, že by měl další dotazy, tuto skutečnost nesdělil správnímu orgánu I. stupně. Tento závěr je v souladu i s při jednání k důkazu provedenou částí audiozáznamu.

e) Chybné označení místa spáchání přestupku ze dne 1. 3. 2023

65. Důvodná není ani námitka chybného označení místa spáchání přestupku ze dne 1. 3. 2022. Místo přestupku je identifikováno adresou bytového domu v těsné blízkosti místa, kde bylo nesprávně zaparkováno vozidlo žalobce, a to jak na upozornění pro nepřítomného řidiče vozidla ze dne 1. 3. 2022, tak ve výzvě k uhrazení částky dle § 125h odst. 1 zákona o silničním

provozu, na předvolání k ústnímu jednání ze dne 27. 3. 2023, protokolu o ústním jednání ze dne 19. 4. 2023 a konečně i místo spáchání přestupku označeno stejně i ve skutkové větě k 1. přestupku v rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

66. Místo přestupku bylo po celou dobu řízení popsáno shodně, a to ulice Karla Pokorného 1365/49. Nejedná se o přesné místo, kde byl přestupek spáchán, ale o adresu nejbližšího bytového domu u místa spáchání přestupku. Přesné místo bylo doloženo fotografiemi, které byly na místě odpovídajícím uváděné adrese pořízeny v okamžiku spáchání přestupku a z další mapové a fotografické dokumentace založené ve správním spisu. Jednalo se zejména o upozornění pro nepřítomného řidiče ze dne 1. 3. 2022 včetně fotodokumentace na č. 1. 3 správního spisu, úřední záznam Ing. I. K. ze dne 1. 3. 2022 na č. 1. 20 správního spisu, situačního zákresu jako přílohy úředního záznamu ze dne 1. 3. 2022, mapové a fotografické dokumentace na č. 1. 43 a 44 správního spisu.
67. Žalobce měl za to, že místo spáchání přestupku nebylo určeno správně, z toho, že policista nesprávně zakreslil a popsal místo během výslechu. S tímto závěrem se krajský soud neztotožňuje. Je třeba připomenout, že svědek odpovídal ohledně přestupku obecně, při jakékoli konkrétní otázce odkázal na spisový materiál. Odkazoval na obecné postupy, způsob parkování v dané oblasti, vysvětlil, kdy se v podobných případech pořizuje fotodokumentace, upozornění pro nepřítomného řidiče. Vysvětlil, jakým způsobem se spáchání přestupku monitoruje, zaznamenává, ohledně času spáchání přestupku taktéž obecně odkázal na časy, které jsou uvedeny v podkladech ve spisu. Správní orgán I. stupně vycházel jen z popisu těchto obecných zásad, žádné individualizované skutečnosti a okolnosti případu žalobce svědek nesdělil a správní orgány z nich nevycházely.
68. V průběhu výslechu nesdělil žádné konkrétní skutečnosti týkající se přestupku žalobce, naopak zdůraznil, že záznam přestupku musí zaznamenávat v den jeho spáchání, nemůže později, jelikož přestupků řeší velké množství a s odstupem času by si jednotlivé přestupky nepamatoval. Místo spáchání přestupku předmětného přestupku neznal, musel se podívat na své předvolání k podání svědecké výpovědi, toto místo vyhledat a teprve poté se k němu obecně začal vyjadřovat, aniž by uvedl konkrétní okolnosti případu. V čase 40:20 záznamu uvedl, že se takové přestupky řeší na Sokolské a na ostatní ulici. K tomu krajský soud uvádí, že místo, které zakreslil svědek a místo spáchání přestupku je snadno zaměnitelné, jedná se o místa se shodným dopravním značením dvou ulic ležících vedle sebe. Správní orgán I. stupně se k nesrovnalosti ohledně zákresu místa spáchání přestupku svědkem vyjádřil na straně 7 rozhodnutí správního orgánu I. stupně a sdělil, že plánec předložený žalobcem byl nepřehledný, vyznačené ulice byly popsány malým písmem, na což upozornil i svědek. Jedná se o dvě ulice vedle sebe. Svědek sice uváděl informace o výjezdu z komplexu Bohemia a popelnic OZO, ale mimo záznam, ale následně mluvil o místě, kde obvykle k špatnému parkování dochází. S ohledem na to, že na počátku výslechu netušil, kde přesně došlo k přestupkovému jednání, nelze toto považovat za skutečnosti týkající se konkrétního přestupku žalobce. To potvrzuje i přehraná část audiozáznamu. Od spáchání přestupku uběhla značná doba a svědek si nemusel přesné místo pamatovat. Správní orgán I. stupně tak přezkoumatelným způsobem popsal, proč neshledal, že by výslech svědka zpochybnil podklady ve spisu, řádně vysvětlil rozpory v jednotlivých důkazech, krajský soud považuje jeho vysvětlení za zcela racionální a přezkoumatelné.
69. Místo spáchání přestupku tak má soud i přes nesprávné zakreslení policistou za prokázané a podklady pro určení tohoto místa jsou ve zbytku souladné s místem uvedeným ve skutkové

věť rozhodnutí o přestupku. Zpochybnění tohoto závěru prostřednictvím obecné výpovědi svědka neobstojí.

f) Nemožnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, nevyhovění žádosti o dodatečnou lhůtu

70. Žalobce brojil proti tomu, že neměl možnost se vyjádřit k podkladům rozhodnutí a nesouhlasil s tím, že mu správní orgán I. stupně neurčil na základě jeho žádosti lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. K tomu krajský soud sděluje, že žalobce opakovaně v průběhu správního řízení ve vztahu k oběma přestupkům nahlížel do spisu a pořizoval si vlastní fotokopie spisu. Učinil tak dne 31. 10. 2022, 10. 1. 2023, 8. 2. 2023, 27. 2. 2023, 30. 3. 2023, 17. 4. 2023, 19. 4. 2023. Dne 6. 3. 2023 se žalobce vyjádřil k podkladům přestupku obsaženým ve spisové dokumentaci. Žalobce byl seznámen s důkazy ohledně přestupku ze dne 24. 10. 2022 dne 4. 4. 2023 během ústního jednání. Nově se součástí spisu stal protokol o výsledku svědka, policistky M. Žalobce byl přítomen výsledku svědkyně, kladl jí dotazy, protokol o výsledku svědka bez dalšího podepsal. Výpověď svědkyně byla zcela obecná, svědkyně sdělila pouze obecný postup policie u podobných přestupků a uvedla, že si předmětný přestupek žalobce nepamatuje. Nesdělila tedy žádnou konkrétní okolnost týkající se žalobce, na co by měl žalobce mít možnost reagovat (což však učinit mohl). Správní orgán k svědecké výpovědi na straně 8 správního rozhodnutí I. stupně uvedl, že „svědkyně M. zcela logicky správnímu orgánu popsala běžný způsob zaznamenávání přestupku tzv. parkovaček a vyloučila možnost, že by byla fotodokumentace pořízena v jiný den a dobu“.
71. Za podstatné pak soud považuje především, že o možnosti vyjádřit se ke všem podkladům byl žalobce vyrozuměn v předvolání k ústnímu jednání na den 18. 5. 2023, s tím, že mu bude dán prostor v rámci ústního jednání. Toto předvolání mu bylo doručeno dne 5. 5. 2023 fikcí a vhozeno do schránky 11. 5. 2023. V mezidobí od vypravení předvolání (24. 4. 2023) a ústním jednáním byl spis doplněn pouze o 2 mapky a výslech jednoho svědka, kterému byl žalobce přítomen. Nejvyšší správní soud se k této problematice v minulosti vyjádřil v rozsudku ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009–243, ve kterém uvedl: „Není samo o sobě porušením § 36 odst. 3 správního řádu z roku 2004, pokud správní orgán souběžně s oznámením o zahájení správního řízení stanoví jednak lhůtu, ve které lze navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy, a rovněž následnou lhůtu, ve které se účastníci mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Vždy je třeba zkoumat, zda poté, kdy účastník v souladu s poučením postupoval, byl správní spis následně doplňován či nikoli, a zda tak účastník měl faktickou možnost se s úplným správním spisem seznámit.“ Krajský soud dospěl k závěru, že poskytnutý prostor pro vyjádření v závěru konaného ústního jednání byl zcela dostatečný, a to s ohledem na skutečnost, že obsah spisu byl žalobci převážně znám, a v části, ve které byl doplněn, byl rozsah nových důkazů velmi malý, ze strany žalobce nevyžadoval jakékoliv časově náročné postupy k tomu, aby se mohl ve věci přestupků vyjádřit. Za této situace nebyl žádný důvod pro to, aby žalobci byla určována dodatečná lhůta k vyjádření k podkladům pro rozhodnutí. Námitka není důvodná.

g) Nedostatečná lhůta k doplnění odvolání

72. Žalobce v žalobě brojil proti postupu správních orgánů ohledně blanketního odvolání. Krajský soud ze správního spisu zjistil, že žalobce podal dne 3. 7. 2023 blanketní odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 10. 7. 2023 určil žalobci lhůtu tří dnů ode dne doručení usnesení k doplnění odvolání. Na usnesení ze dne 10. 7. 2023 žalobce reagoval tak, že požádal o prodloužení lhůty k doplnění

odvolání o pět dnů. Usnesením ze dne 1. 8. 2023 správní orgán I. stupně určil žalobci novou lhůtu pěti dnů ode dne doručení usnesení k doplnění odvolání.

73. Žalobce odvolání řádně doplnil až v podání (nazvaném jako vyjádření k podkladům), doručeném žalovanému dne 11. 9. 2023. Přestože žalobce odvolání doplnil až po uplynutí shora uvedených lhůt, žalovaný se jeho námitkami v napadeném rozhodnutí meritorně zabýval.
74. Krajský soud zdůrazňuje, že bylo povinností žalobce již ve lhůtě stanovené k podání odvolání dodat řádné odvolání obsahující veškeré náležitosti takového podání. Žalobce tak neučinil a zaslal blanketní odvolání. Žalovaný žalobci ne jednou, ale dvakrát určil lhůtu k doplnění odvolání, navíc se následně zabýval i podáním, které bylo doručeno po uplynutí stanovených lhůt.
75. Žalobce brojil proti stanovení lhůt pouze obecně, aniž by vysvětlil, jakým způsobem postup správních orgánů zasáhl do jeho práv. To se však nestalo, dle krajského soudu byl postup správních orgánů ohledně blanketního odvolání žalobce velmi vstřícný. Správní orgány žalobci poskytly dostatek času a možností na doplnění odvolání. Procesní situace, kterou žalobce vyvolal svým postupem, nedodržováním lhůt, hromadícími se podáními, nelze klást k tíži správních orgánů.
76. Lze tedy uzavřít, že žalobci nebyla upřena žádná práva. I přes to, že neplnil dodatečně stanovené lhůty, mu žalovaný umožnil tvrdit veškeré skutečnosti a doplnit blanketní odvolání i po lhůtě, která byla k doplnění blanketního odvolání opakovaně stanovena. Do žalobcových práv správní orgány svým postupem nijak nezasáhly, žalobní námitka tak není důvodná.

h) Absence usnesení o sloučení věcí

77. Žalobce nesouhlasil s tím, že správní orgány nespojily oba přestupky do společného řízení usnesením. K tomu krajský soud uvádí, že správní orgán nemá povinnost takto postupovat. Předmětné řízení bylo vedeno podle zákona o odpovědnosti za přestupky, který má svá vlastní procesní pravidla. Podle § 88 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, platí, že *pokud se podezřelý dopustil více přestupků, jejichž skutková podstata se týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy, a k jejich projednání je příslušný též správní orgán, projednají se ve společném řízení*. Společné řízení tak správní orgán vede při splnění zákonných podmínek obligatorně a o společném projednání věcí usnesení nevydává. Shodně se vyjadřuje i komentářová literatura, podle které „vedení společného řízení o přestupcích je na rozdíl od společného řízení ve správním řádu konstruováno jako povinné, byť s možností jednotlivý skutek za podmínek stanovených v odstavci 5 ze společného řízení vyloučit a vést o něm samostatné řízení. O spojení věcí do společného řízení tak není třeba vydávat usnesení, jak je tomu dle § 140 odst. 1 spr. řádu“ (BOHADLO, David, Jan BROŽ, Stanislav KADEČKA, Petr PRŮCHA, Filip RIGEL a Vít ŠTASTNÝ. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Komentář. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR). Nadto krajský soud dodává, že žalobce byl v předvolání ze dne 24. 4. 2023 o společném projednání přestupků vyrozuměn.
78. Veškerá argumentace žalobce v této žalobní námitce směřovala proti tomu, že správní spis nebyl veden řádně, že žalobci nebyla vyhotovena kopie spisu v řádné kvalitě apod. Krajský soud shledal, že předložený spis je veden řádně (chronologicky ke každému z přestupků) včetně spisového přehledu a v podobě, v jaké byl soudu předložen, nic nebránilo přezkumu

napadeného rozhodnutí. Je přitom poměrně běžné, že v průběhu správního řízení, kde dochází ke shromažďování listin, je spis tvořen postupně s tím, že pořadí listin se může měnit, a to např. s důvodu volby způsobu doručování (do datové schránky či poskytovatelem poštovních služeb), procesní aktivity účastníků nebo kvůli dodatečnému zakládání listin. Z námitky konečně není jasné, jakým způsobem se žalobcem tvrzené výtky měly negativně dotknout jeho právní sféry, když sám obsáhle proti napadenému rozhodnutí brojí, srozumitelně odkazuje na listiny ve spise založené a nadto v žalobě připouští, že při žádosti o kopii spisu mu tato byla v konečném důsledku poskytnuta a nadto v podobě totožné podobě, v jaké byl spis v dané fázi správního řízení.

79. Sám žalobce v žalobě uznal, že „*tohoto dne již spis obsahoval řádný soupis jeho součástí*“. Dle krajského soudu tak žalobce opětovně neuvedl, jakým způsobem jím tvrzené skutečnosti zasáhly do jeho práv. Žalobce přiznal, že vše bylo již ve správním řízení napraveno, dle krajského soudu tak nelze shledat pochybení správních orgánů, které by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Námitka tak není důvodná.

VIII. Závěr a náklady řízení

80. Krajský soud dospěl ze shora uvedených důvodů k závěru, že napadené rozhodnutí netrpí nedostatky, pro které by bylo na místě žalobě vyhovět. Žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
81. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 22. května 2025

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně